

Nedelo, 16. februarja 2003.

KAKO NAS VIDI
SUSSAN LEIGH SEVER ASHELY

Radi govorite o politiki, o sebi pa ne

*Iz Avstralije, dežele velikih prostranstev,
jo je k nam pripeljala – ljubezen, kajpada.*

Tea Černe

otročtvu. »Vsak človek je nekaj izrednega in v življenju ustvari

mim seboj.« Prav zato meni, da je pomembna vsakodnevna medi-

Sussan Leigh Sever Ashely prihaja iz Avstralije, dežele velikih prostranstev, kar se pozna tudi v ljudeh.

»Občutek širjave avstralske celine napolnjuje ljudi z občutkom svobode,« meni. In res so razdalje med mesti za evropska merila neskončne. Tako kot marsikateri Avstrelac se je tudi Sussan, ki je po poklicu psihoterapevtka, vozila v službo tri do štiri ure. Dan za dnem! Rada potuje, se srečuje z ljudi, spoznava nova okolja.

Delala je v različnih evropskih mestih; London in Amsterdam sta bili le dve izmed postaj na njeni poti. V Slovenijo je prvič prišla že pred nekaj leti in se potem vrnila domov. Pa je usoda hotela, da je v Avstraliji spoznala Janija, in tako se je pred letom in pol skupaj s sinom preselila v Slovenijo, natančneje v Ljubljano.

Kot psihoterapevtka se vsak dan srečuje z različnimi življenjskimi usodami in prav zato je bilo zanimivo prisluhni njenim izkušnjam. Opaža, da Slovenci radi govorijo o politiki, neradi pa razkrivajo svoje intimnosti. Zelo ponosni so na svojo narodno dediščino. Pravzaprav tudi drugi Evropejci, na primer Angleži, takoj doda. Prav tako opaža, da hitro sprejememo izziv, ko se je treba naučiti novega jezika. Večina govori angleščino, marsikdo pa še jezik svojih sosedov, italijansko, nemško. Zanima me, ali je zaznala kakšne skupne značilnosti med v načinu življenja v Sloveniji in Avstraliji? »Oboji imamo radi naravo.« A z začudenjem opazuje odnos do narave, ki je, čeprav radi zahajamo v njena nendra, ne varujemo. »Zakaj v gospodinjstvih ne razvrščate smeti za recikliranje?« sprašuje. V Avstraliji je živila na robu narodnega parka Blue Mountains, kjer je zrak dehtel po evkaliptusovem olju in so se evkaliptusi v daljavi modro lesketali, hkrati pa v bližini Sydneyja, tako da dobro pozna urbano kulturo. Avstralska družba ni homogena kot Slovenska. »Poleg Avstralcev tu živijo Angleži, Turki, Kitajci, Japonci in drugi. To je celina, kjer se prepletajo različne kulture in tradicije. Včasih v enem razredu sedijo otroci desetih različnih narodnosti.«

Kako se je odločila za poklic psihoterapevtke? Ljudje in njihova življenja so jo zanimali že v

nekaj posebnega. Zgrozil se, če kdo reče, da je običajen, dolgočasen človek.« Močno poudarja harmonijo med razumom in čustvom. »Že v otroštvu nas učijo, da upoštevamo predvsem razum. Pred leti sem delala z žrtvami incesta v otroštvu. Prepričana sem, da otrok intuitivno čuti, kdo mu je naklonjen, in se samodejno izmika stikom s tistimi, ki ga ogrožajo. Si predstavljate konflikt v njem, ko ga starši spodbujajo, naj na primer da poljubček človeku, do katerega čuti odpor? Instinktivno se umika, a na razumski ravni sprejme pobudo staršev, da je prijazen. Kaj se zgodi? Otroki, ki deluje predvsem razumsko, in ne prisluhne intuiciji, si ne zaupa več. Zmeden je; ne ve, kako naj se obnaša.«

Sussan meni, da v življenju pogosto živimo ujeti med razumom in čustvi. »Srce nam narekuje, kako bi radi živeli, razum pa ukazuje, naj živimo drugače. Da, razum nam postavlja mnogo omejitev. Poglejte, marsikdaj naletim na ljudi, ki si vse življenje na razumski ravni zadajajo določene cilje, za svojo srečo pa nikoli ne poskrbijo.« Vsi poznamo takšne, ki pravijo: Hišo si bom zgradil, stanovanje kupil, potem bom srečen. Pa avto še kupim ... A zatem pridejo na vrsto vikend, jahata ali kakšne druge materialne dobrine. »Kdor se odloča predvsem razumsko, pogosto zelo veliko zahteva od sebe. Njegov razum omejuje čustveno energijo. Je preveč zaposlen, zanemari stik z družino, partnerja, svoje telo. Skratka, izgubi stik z dušo in s sa-

tacija, saj se duša umiri. Kdor pri delu upošteva svoja čustva, pametneje porabi energijo in je uspešnejši. »Work smarter, not harder,« je njen nasvet. »Delaj pametneje, ne še več.«

Zanima me, ali lahko tudi negativna čustva kot na primer jeza delujejo pozitivno? »Seveda. Jeza dobro deluje v začetni fazi, ko spodbudi voljo, željo, da bi nekaj spremenili. Na primer, ko smo jezni, lahko hitreje delamo. A zlasti ženske učijo, da moramo jezo potlačiti, in tedaj postane negativna. Frustracije so neizogibne in čez leta potlačena jeza udari na plan.«

Ne le zaradi valentinovega, Sussan je vedno prava sogovornica, da se dotakneva teme, okoli katere se vrtil ves svet. Ljubezen in odnosi med žensko in moškim. Prepričana je, da ljubezen med moškimi in žensko harmonično vpliva tudi na njuno okolico. Zato želi ljudem pomagati, da bi si ustvarili ljubeče in zdrave odnose. Iz svojih izkušenj pravi, da so moški pogosto navzven pogumnejši, a so v svoji notranjosti krhki in občutljivi. »Poglejte okrog sebe. Poznam kar nekaj žensk, ki so se po končanem razmerju odločile, da ne bodo več vstopile v novo zvezo, in so srečne. Moški pa si čez nekaj časa poiščejo drugo partnerko.« Po njenem mnenju torej tako opevani stereotip zadovoljnega samca ne obstaja? »Ne. Tudi takšen moški ima običajno ljubezenska razmerja, včasih celo več hkrati, čeprav kratkotrajna.«

»Stereotip zadovoljnega samca v resničnem življenju ne obstaja.«